GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 59.

W Niedzielę Dnia 23. Lipca 1797.

Z Krakowa d. 20. Czerwca.

Redaktor gazety Krakowskiey odebrał list anonima pod d. 17 lipca z Krakowa, w którym mu radzi, zamiast artykułow z Neuwiedzkiey gazety goły papier Publiczności przesyłać; z tym wszystkim redaktor nie sądzi się bydź zdolnym do uczynienia Publiczności tak grubego zawodu, i raczey zamiast gołego papiru przesyła list anonima. Redaktor zna do siebie, że iako człowiek pomylić się może; ale odwołuie się do Publiczności iezeli ta w innych gazetach co interessownieyszego znaydzie, czegoby on w swoiey nie umieścił; zaczym w niedostatku ciekawszych wiadomości, rozumię, że niektóre artykuły z Neuwiedzkiey gazety prędzey mogą Publiczność interessować, iak inne mniey ieszcze, podług wyrazu anonima, iak nic znaczące drobności. O dobrą chęć i stosowanie się do Publiczności dla którey pisze, nikt zapewne redaktora nie posądzi; ale ieżeliby z pozwolonych od Rządu zagranicznych pism, co z umysłu i z swey iedynie woli interessuiącego opuścił, z uwielbieniem przyymie przestrogę anonima, i poprawi się. Nakoniec dodaie, że nie masz człowieka, żeby wszystkim dogodził, nie masz rzeczy, żeby ią wszyscy z iednego względu uważali!

W Krakowie d. 17. Lipca 97.

" Mości Panie May! — Gazeta ma swoie dwa szczegulnieysze cele; bawić i uwiadomiać. — Pierwsze zabiia czas samym tylko próżniakom zbyt długi, drugie chcącemu wiedzieć o ludziach, o świata wypadkach, zaspokaia godną człowieka ciekawość; ale sny, proroctwa, marzenia, śmieszne rzeczy do rzeczy stosunki, i coś tam ieszcze Neuwiedzkiego Gazeciarza, że są niczem, i że są mniey iak nic, nikogo ni bawią, ni interessuią; a ieżeli i tu prawda ma mieysce to nudzą. Może WPanu idzie o dotrzymanie prenumeratorom słowa: *arkusz trzeba gazety, i dwie do niey zapisać ćwiartki dodatku*, pięknie iest bydź rzetelnym! ale dobrym sumieniem od mdłey pracy i siebie uwolnić, i ich zarazem możesz; znośniey im będzie połowę

próżnego odbierać papieru, niż czytać co napisania nie wartym było: ięczy zapewne drukarska prasa WPana gdy nudy te wybiia, a ów co nią ciśnie, wszak drzymie....

Daruy WPan temu, co mu to mówi tutay, i uskuteczniy prożbę, rzecz tu idzie o prawdę, a ta obydwoch nas godna.— Szanuię ia z resztą prace WPana ile z innych miar dość interefsuiące, i samego przyzwoicie poważam. Adieu

Jeden z prenumeruiących.

Z Neuwiedzkiey gazety d. 8. Lipca.

Paryzkie pisma następuiące opisy pięciu dyrektorów czynią:— Rewbel, naygorącszy przyiaciel rewolucyonistów; szacuie ministra Lacroix i Merlina; przychylnieyszy iest Prufsom. Lareveiller Lepaux boiaźliwy; zdaie mu się że iuż kontrarewolucyą na progu widzi; żadnemu mocarstwu w Europie nie wierzy. Carnot nie ubłagany; używa wszystkich politycznych nakręcań aby do swego celu doszedł. Więcey sprzyia Cefsarzowi iak komu innemu. Barras udawał w przeszłym roku lubieżnika; był jakobinem nie sprzyiaiąc swoim bracia. Teraz żyie z Barthelemy w przyiaźni, i za wszystkim idzie co iest sprawiedliwego. Barthelemy prosty w obyczaiach, bez wszelkiey pompy, czynny i pracowity; stara się ułagodzić namiętności, które tyle złego w Francyi sprawiły; wzywa rady starych mężow i kocha rzetelność. Jemu winni Szwaycarowie, że zostali od attaku Buonapartego uwolnieni. Nie potrzeba się pytać, któremu mocarstwu on więcey sprzyia; poczciwość iest w iego oczach naytrwalszą cnotą, i o którym dworze powiedzieć można: Poczciwość trwa naydłużey, tam iest iego przyiaźń.

Z Paryża d. 29. Czerwca.

Minister policyi zdał dyrektoryatowi rapport o xiędzach w areszcie będących. Oto są ostatnie wyrazy tego rapportu:

" Kończąc Obywatele Dyrektorowie, nie powinienem przed wami taić, że po ustawie d. 14 Frimaire, a nadewszystko po sefsyi rady 500, gdzie mowa o xiędzach była, wyprowadzeni xięża z wszystkich stron nazad wracaią, chociaż ieszcze żadną ustawą nie są umocowani; admistracye zaś nie sądzą mieć dosyć mocy do wstrzymania ich. Ci powracaiący xięża, straszeni ustawą, która ich nie dosięga, wszystkich sposobów zwodnictwa na swoią stronę używaią, i psuią opinią publiczną. Ten stan rzeczy w ustawicznym poruszeniu umysły utrzymuie, i przeszkadza ugruntowaniu się ufności publiczney. Złe co dzień się powiększa; teraz iest czas zaradzenia mu, i niechay ciało prawodawcze odeymie wątpliwość, w którey nas dotąd zostawia i przepisze w tey mierze konstytucyynym władzom regułę stałą i niezmienną.„

Dzisiay przybyło do skarbu narodowego wiele wozow, naładowanych baryłkami z wielką starannością zapakowanych; mowią ze to iest część kontrybucyy Włoskich od jenerała Buonaparte wyprawionych.

W niektórych bibliotekach, a szczegulniey w bibliotece nieboszczyka margrabiego Paulmi znayduie się xiążka pod tytułem: *le Mirouer des François*, drukowana wroku 1581 in 8vo 497 kart maiąca, o stanie Francyi przez Mli de Montant na 7 rozmow podzielona. Pierwsza, o zaprowadzeniu Ewangelii, to iest kalwinismu we Francyi; druga, wzywaiąca umysły do oburzenia się przeciw podatkom; trzecia, o obaleniu

kościoła katolickiego, o zniesieniu mszy i uderzenia przeciw Papieżowi; czwarta o poszukiwaniu podskarbich; piąta o reformie sprawiedliwości i zmnieyszeniu władzy królewskiey; szosta o podzieleniu powinności; siodma, o przerobieniu pałacow biskupich, kościołów i presbiteryów na szpitale, warsztaty, szpichlerze, mieysca publiczne i do wygody. Na kartach 58, 104, 106, 170, 171, 178, 189 mówi o sprzedaniu relikwiarzy i naczeń kościoła katolickiego; o stopieniu dzwonow na monetę, lub armaty; na karcie 164 o zabraniu dobr duchownym i onych sprzedaniu; na karcie 345 &c. o zabraniu nawet Papieżowi hrabstwa Awenionu; na karcie 248 i kawalerom Maltańskim. Na kartach 194, 195, 196, 457 o zniesieniu zakonników, zakonnic, i innych xięży, a nawet doktorów Sorbony, rozkazania im zdięcia habitów &c. żenienia się, uprawiania roli, &c. Na kartach 70, 71, i 235 zemszczenia się nad parlamentami za dozwolenie rzezi S. Bartłomieia, a nadewszystko nad parlamentem Paryzkim, który kazał X. Bourg obiesić, radcę wielkiey izby, i parlamentem w Toulouse.

Z Wenecyi d. 23. Czerwca.

Dzisiay jenerał Baraguey d'Hillers i minister Lallemand prezentowali naszey municypalności officyerów Francuzkich od jenerała Buonaparte wybranych do urządzenia i kommenderowania marynarką Wenecką, i ią razem napomnieli aby się do tey organizacyi przyłożyła.

Xiązę Modeny opuścił to miasto d. 11. wieczor, z swoią familią i rzeczami udał się do Tryestu. Dzień przedtym przybyli tu dway deputowani z Modeny, i rożne pretensye do swego dawniey monarchy w przytomności Francuzkiego kommissarza Haller uformowali, który się d. 11 dla wysłuchania iedney i drugiey strony do Xcia udał: ostateczną decyzyą odłożono do innego dnia; ale Xżę nie uznał za potrzebne czekania decyzyi, zwłaszcza że pretensye przeciw niemu uformowane, przeszło 30 mill: liw. wynoszą, i skarb iego iak kolwiek iest znaczny nie byłby wystarczył, gdyby kommissarz Haller był się zaraz na stronę deputowanych nachylił.

Z Wenecyi d. 26. Czerwca.

Jenerał Buonaparte stałą ziemię Wenecyi podzielił w tym sposobie na siedm departamentow: 1 Departament Brescii rozciąguie się do rzeki Mincio. 2 Departament Werony zacznie się od Mincio i będzie zamykał w sobie kray Colona. 3 Dystrykty Wicency i Bassano będą w ieden departament złączone 4 Z Padwańskiego i dystryktu Polesiono de Revigo nad morzem Adryatyckim aż do Po, wyiąwszy co należy do Ferrary będzie uformowany ieden departament. 5 Z Feltra, Cadore Beluno będzie ieden departament. 6. Dystrykt Trevigo, wyiąwszy kray Mestryi, będzie z Congliano ieden departament składał. 7my Departament będzie się składał z Fryolu i gory Falcone. Każdy z tych departamentow będzie miał z 23 członkow złożoną administracyą. Każda gromada będzie miała swoią municypalność, którey liczba członkow do ludności będzie umiarkowana. Każda administracya będzie się składać z członkow, których jenerałowie kommenderuiący po departamentach wybierą. Już są przepisane reguły, podług których administracye maią czynić sprawiedliwość. (O Istryi i Dalmacyi nie masz tu w cale wzmianki.)

)a(

Z Gratz d. 14. Lipca.

Listy z Laibach d. 11. t. m. donoszą, że korpus F. Z. M. barona Terzi ieszcze w tamtych stronach stoi; ale zdaie się iż w krótce daley do Włoch postąpi. Stany tamteysze d. 9. dały dla jenerała, sztabs i wyższych officierow wielką ucztę. D. 10. przybył tam baron de Mark wice prezydent naywyższego dyrektoryatu w Wiedniu, iako Cesarski kommissarz. — Do Gorycyi d. 5. t. m. od Mantui iadąc jenerał Meerfeld, baron Hunburg i Margrabia de Gallo przybyli. Co to ma znaczyć nikt nie wie; tyle tylko wiemy iż wkrótce Udine i Wenecki Fryol zabierzemy.

List z Tryestu pod d. 11. t. m. zamyka w sobie: "Do Cervignan w Fryolu przybyło wczoray 16. naładowanych ammunicyą Francuzkich okrętow; ammunicya i armaty są do Palmanowa przeznaczone. To mieysce będzie od Francuzow na iednę z naymocnieyszych fortec przerobione; artylleryą bierą z Mantui, i liczbę robotnikow podwoili. To iest do zadziwienia, że Francuzi od cofnienia się naywięcey dla Austryi pracuią, iak na przykład ustąpienie zdobytych na Wenecyi kraiow, ufortyfikowanie wspomnionego wyżey mieysca &c. W Udynie ma się teraz kongres między jen. Buonaparte, hrabią Meerfeld i margrabią de Gallo otworzyć, na którym Cesarskie granice oznaczone zostaną. W tych dniach maią Francuzi zupełnie z Fryolu ustąpić. O wniściu naszych woysk do Zara stolicy Weneckiey Dalmacyi mamy iuż dokładne wiadomości. Jeszcze d. 30. czerwca weszły tam iuż woyska które w Zeng stały, a w 5. dni poźniey te, które d. 25. czerwca na 50 statkach z Tryestu popłynęły, wszystkie były mile i z wielkiemi uroczystościami przyięte; radość widać tam było daleko większą iak w Istryi. Weneckie bandery otoczone kupą ludu, wyniesiono na przeciw nim, i po tym na wieczną pamiątkę tey niegdyś kwitnacey rzeczypospolitey w katedralnym kościele ich złożono; lud uczepił się potym z okrzykami radości Cesarskich chorągwi. Deputowani z wszystkich okolic Dalmacyi, a nawet i z wyspy Korfu znaydowali się przytomni, i berłu Austryackiemu się poddali. Dalmaczykowie wiele mowią o swey oyczyznie; ale i dla naszego monarchy tłomaczą się z uszanowaniem. Cesarz, mówią, przez nabycie Dalmacyi stanie się niezwyciężonym; za pomocą tylko Dalmacyi była Wenecya możną, iey kupiecki flotty więcey dokazywały, iak woienne okręty; bez Dalmacyi nie byłaby mogł nic przedsięwziąść, nie byłaby w cale mogła się ostać.

Tu w Tryeście (donosi ten list) w wielkich koszarach robią deszczane staynie na 1500 koni; zapewne dla Lobkowicza letkiey iazdy, od którey tu iuż kwatermistrze przybyli. Na Wiedeńskim gościncu od Marburga aż do Gorycyi wszędzie ieszcze pełno woyska Cesarskiego, i wiele cięzkiey artylleryi widać. Teraz tu iest bardzo wesoło; wczoray znowu tu oddział piechoty Klebeka przybył: od pary dni widać tu także w niewoli będących Francuzkich officyerow. Wszystkie austerye są napełnione cudzoziemcami i Cesarskiemi officyerami; ostatni stoią i po domach kwaterą; co dzień mamy woyskową muzykę. Francuzki jenerał Brechain iest tu konsulem Francuzkim postanowiony.,,

Wiadomości z wyspy Veglia donoszą że d. 30. czerwca przybył tam jenerał Klenau, i tę znaczną i piękną wyspę na Ces-

sarza Jmć. obiął; radość widać tam było powszechną. D. 1. lipca tenże jenerał obiął wyspę Arbe; mieszkańcy okazali tam także ukontentowanie, że się pod Austryackie berło dostaną. Dnia 2 lipca obiął Lussingrende, i wykrzykom, niech żyie Franciszek Cessarz! nie było końca. Tego samego wieczora przybył ieszcze na wyspę Osero, i całą noc palił się tam ogień radości i muzyka brzmiała. Dnia 3 lipca wieczor przybył na wyspę Cherso, i tę radosną nowinę mieszkańcom przywiozł: że J. C. M. Franciszek wtory za swoich poddanych ich przyymuie.

W Wenecyi zwyczaynie co rok obchodzono d. 2 lipca Regata zwana uroczystość (ubieganie się na okrętach) na dzień zdobycia bastylii d. 14 lipca odłożono; tym sposobem spodziewaią się tam zwabić Buonapartego. Ze wszystkich stron stałey ziemi Weneckiey dochodzą wiadomości, że Francuzi po wszystkich miastach woyskowy rząd zaprowadzili.

Od Weser d. 6. Lipca.

Na spokoynym dotąd uyściu Weser zaszło następuiące zdarzenie: Francuzki korsarz przybył na lugrze na Weser, a gdy go Angielski ścigał schronił się na Ems, i wiedząc że go Angielski korsarz daley ścigać nie może zarzucił kotficę przy Gretsihl. Tam miał dopraszać się u rządu Pruskiego w Aurich o protekcyą do zabierania okrętów na Weser; ale mu tego odmowiono i wydac rozkaz miano aby się ztamtąd oddalil. Potym popłynął znowu na Weser wyżey Tettens, i attakował stoiący tam na kotwicy Angielski okręt, ktory mu się mężnie opierał, ale nakoniec gdy ieden maytek postrzelony w rękę został, i kapitanowi nazwiskiem Weiss koło samey głowy kula przeleciała, cofnął się ztamtąd.

Z Paryża d. 3. Lipca.

Mowią tu mocno o odmianie w naszem ministeryum, i urzędy Lacroix, Truguet i Merlina maią wakować. Taleyrand Perigord ma podług publicznego mniemania ministrem zagranicznych związkow zostać; obywatel Lehoc naypierwey w kancelaryi marynarki będący, potym sekretarz ambassady w Konstantynopolu pod Choiseul Gouffier, pożniey Francuzkim posłem w Hamburgu i Sztokolmie ma na mieyścu Truguet marynarki ministrem, Desmeuniers, który między innym wiele pism z Angielskiego tłomaczył, ministrem sprawiedliwości, a Ramel tak iak iest ministrem skarbowem zostać. Inni mianuią ministrem zagranicznych związkow obywatela Bourgoing, ministrem marynarki obywatela Rhedon; urzędownie nic iednak ieszcze o tym nie ogłoszono.

W Redaktorze stoi, iż rozkaz wyszedł, aby lord Malmesbury, który d. 30 czerwca z Londynu do Lill wyiechał, naymnieyszego opoźnienia w swey podroży nie doznał. Nowe negocyacye rozpoczną się więc w krotce.

Gdy dyrektor Letourneur do Lill wieżdzał, złamał mu się powoz, i on upadaiąc skaliczył się. Niektorzy ludzie korzystaiąc z tego przypadku, żartuią z całego poselstwa i skutkow iego negocyacyy.

Tuteysze pisma mówią, że przedwczorem przybył tu w ważnych zieceniach Pruski poseł. Niektorzy domyslaią się, że margrabia Luchesini; lecz on podług Berlińskich wiadomości na Frankfurt nad Odrą do Sląska poiecha. — Kommuni-

kacya z Anglią iest teraz pod czas negocyacyi poniekąd otwarta.

Przeznaczony do Paryża poseł Turecki Efseid-Ali-Effendi, po zakończoney kwarantynie, uczynił d. 19 czerwca przy huku armat publiczny wiazd swoy do Marsylii. Wszystkie sklepy były pozamykane i woyska pod bronią stały. Na drugi dzien znaydował się ten ambafsador, który iescze młody, wysokiego wzrostu i obyczayny iest na kommedyi. Wieczor było miasto illuminowane.

Wdowa dawnego naszego posła Choiseul znayduie się w nay większym ubostwie, i administracya iednego publicznego zakładu w Elizeum, w domu Marboeuf, gdzie balle &c. daią, ucztę ułożyła, na którey składka dla niey będzie zrobiona.

Słychać iż siostra jen: Buonaparte za jenerała adiutanta Leclerc poydzie; posak iey podaią tuteysze pisma na pół mill. liw. Znany Dubois Crancé ma się przy naszey Włoskiey armii znaydować.

Do Brest, gdzie wiele woiennych okrętow do wyyścia na morze pogotowiu stoi, ieden Angielski wodź rożnych Francuzow poymanych i między niemi iednę damę, znaywiększą grzecznością odesłał, i oświadczył, iż niczego bardziey nie pragnie, iak żeby nowe negocyacye dobrze się zakończyły, i żeby mógł osobiście Francuzkich wodzow odwiedzić.

Francuzki poseł w Neapolu miał się iak słychać o uwolnienie wszystkich uwięzionych patryotow dopraszać; ale darem nie. O oddalenie teraźnieyszego ministeryum, także się z Francuzkiey strony domagano. — Do armii Sambry i Mozy znaczne dotąd summy z Włoch przybyły. — Zatargi z Szwaycarami o żeglugę na ieziorze Lugano, iuż załatwione.

Papież wydał brewę w którey Francuzkim Xdzom nakazuie poddania się ustawom rzeczypospolitey. — W Caen wszystkich aresztowanych Xży na wolność wypuszczono.

Między zabranemi dotąd od naszych korsarzy okrętami, sam Luger le Courageux 25 okrętow na połnocnym morzu zabrał. — Członki rady starszych staraią się swych młodszych braci rady 500 z dyrektoryatem pogodzić. — Dyrektoryat przekładał znowu radzie 500 nieodbytą potrzebę pieniędzy. — Rada starszych odrzuciła rezulucyą podług, którey poczta miała bydź wypuszczona w arędę; ale tę potwierdziła, która cofa ustawę zakazuiącą bawienia się cudzoziemcom w Paryżu i Portach. — Propozycyą wstrzymania przedaży dobr narodowych w Belgium rada 500 odrzuciła.

Z Wenecyi d. 28. Czerwca.

Gdy przez zmnieyszenie praw i inne przyczyny publiczne intraty się zmnieyszyły, pokazał się niedostatek w kraiu do zastąpienia publicznych potrzeb, i zatrudniono się nad wyszukaniem do tego sposobow. Oto są nayśpiesznieysze potrzeby do zaspokoienia: dopełnienie warunków traktatu z Francyą; utrzymanie woysk narodowych i Francuzkich; wystawienie korpusu woyska przeciw Lewantowi, gdzie się znayduie dług 80,000 czekinow od dawnego rządu zaciągnionych; posłanie do Dalmacyi potrzebnych posiłków iak w woysku tak w pieniądzach; przywrocenie arsenału do dobrego stanu; zaspokoienie kredytorów i urzędników dawnego rządu i wystawienie w kwitnącym

stanie handlu &c. przeciw długom &c. Z powodu więc tych nagłych potrzeb postanowił rząd połtrzecia mill: dukatow na kapitalistow, na handel, żeglugę i bogaczow pożyczki nałożyć.

Wczoray czytany był dekret municypalności, większością 22 głosów przeciw 19 ustanowiony, klassę patronow i prokuratorów znoszący.

Piszą z Padwy, że kommissarz Francuzki Bouquet, który z własney swey woli zasekwestrował bractwo miłosierdzia tego miasta i Wicency, był zato od rady woyskowey sądzony i na 5 lat na łańcuzki skazany.

Nie dawno przeprowadzono przez Weronę emigranta Francuzkiego, którego zaaresztowano, i nazwiska iego nie powiedziano. Teraz zaś wiemy że to iest hrabia d'Entraigues, który się do Tryestu schronił i tam na rozkaz jenerała Bernadotte aresztowany. Obwiniaią go, że on wspolnie z ministrem Angielskim nakłonił rząd nasz do uzbroienia się za Cessarzem, i że on ułozył insurrekcyą w Weronie przeciw woysku Francuzkiemu. Los iego podobno iest wspólny z naszemi inkwizytorami stanu.

Z Erlangen d. 3. Lipca.

Na usilną prożbę magistratu Noremberskiego pozwolono z strony Pruskiey do d. 1 czerwca trzymania Noremberskiego woyska w koszarach na przedmieściu Gastenhof; ale gdy na kilkokrotne napomnienie nie chciał go z tamtąd wyciągnąć, rozkazano woysku Pruskiemu Noremberskich żołnierzy z tego mieysca wyprzyć. Ci czynili odpòr i z obydwoch stron zostało kilku ludzi ranionych. Nakoniec żołnierze Norembersey prosili aby im pozwolono po rozkazy do magistratu posłać; Prusacy zezwolili. Magistrat wydał rozkazy aby garnizon ztamtąd wyszedł, ale w paradzie i z muzyką. Zgromadzony zaś powoli z miasta lud i trunkami rozgrzany, sprzeciwił się wyciągnieniu garnizonu; Pruski kommendant, ażeby daremnie krwi nieprzelewać wstrzymał całą rzecz do dalszych rozkazów.

Z Turynu d. 18. Czerwca.

Spokoyność iest tu iuż zupełnie przywrocona; wczoray zaaresztowano prokuratora Marsaglia, iako podżegacza do buntu. Rząd zakazał noszenia wszelkich kokard, lasek z ołowiem, i wysokich kapeluszow z złotemi szlifami.— Dnia 14 przybyły tu Francuzki poseł obywatel Miot miał audyencyą u Króla.

Z *Medyolanu d.* 26 *Czerwca*

Dnia 26. t. m. zrana zeszły doża Genui, a teraźnieyszy prezydent tymczasowego rządu, wyszedł pierwszy raz z swego pałacu, i pokazał się publicznie bez innego znaku rożnicy, iak opasany szarfą z dwoch kolorów białego i czerwonego, którą inni iego kolledzy na znak reprezentacyi narodowey noszą. Doża był przyięty z nayżywszemi okrzyki radości od ludu.— Drzewo wolności d. 19 zostało w Sawonie zaszczepione. Na drugi dzień przybyło znaczne korpus woyska Francuzkiego do tego miasta, a innych się ieszcze spodziewano, które iuż w tamteyszych okolicach stanęły. Dnia 22 wysłano z Genui kommissarza do zabronienia wycinania drzewa z lasów narodowych wyżey Sawony, czego się nadgraniczni Piemończykowie dopuścić mieli.

Papież złożył d. 12 czerwca kapitułę na którey dał kardynalski kapelusz arcybiskupowi Toledy Lorenzana. Dnia 17 kardynał Lorenzana i inni prałaci Hiszpań-

scy mieli u Papieża partykularną audyencyą.

Z Londynu d. 4. Lipca.

Odiazd lorda Malmesbury do Lill zapowiedziany w dworskiey gazecie d. 30 czerwca, dopiero wczoray nastąpił; poniewaź przybywszy do Dowers, dowiedział się że posłaniec z Kale z nową depeszą od dyrektoryatu w tym momencie do Londynu przebiegł. Wysłał zaraz kuryera do rządu, który mu odpisał, że ta depesza nic więcey tylko grzeczne doniesienie o wyieździe negocyatorow do Lill, i o uczynionych tam rozporządzeniach do przyięcia lorda Malmesbury w sobie mieści. Sekretarzem iego ambaſsady iest P. Wesley.

Admirał Duncan donosi admiralicyi, że o dwie mile od Texel stoi na kotwicy, gdzie 33 żaglow narachował, że ma pewną wiadomość, iż 25,000 woyska Batawskiego i Francuzkiego stoi nad brzegami zgromadzonego do zaambarkowania, i że ambarkowanie się iuż zaczęło, prosi więc o przysłanie mu posiłkow.

Flotta admirała Bridport weszła wczoray dla nabrania żywności do Torbay.

Kapitan Caton liniowego okrętu Marlborough, człowiek maiący 32 lat, przybył tu na pocztowym okręcie z Plimut, i w domu gdzie wysiadł, żądał czym prędzey fryzera, że do admiralicyi musi iść. Ufryzowawszy go, mówi fryzer do ludzi domowych, ten kapitan albo iuż iest szalony, albo w krotce oszaleie. Kapitan ow pobiegł potym do admiralicyi i w przedpokoiu gdzie 3 godziny czekać musiał, trzema razami brzytwy życie sobie odebrał.

Z Ulmu d. 1. Lipca.

Ceſsarska armia co raz bardziey ściąga się w Szwabii do kupy: w Würtemberskim podaią liczbę woyska na 50,000, a od Ulmu aż do Ingoldstadt na 30,000. Korpus Kondeusza stoi teraz w Wallwis przy Stokach. — Stany Vorarlbergu z wdzięczności za uratowanie ich oyczyzny przyięty Ceſsarskiego kommiſsarza hrabiego Lehrbach za swego ziomka, i prawo obywatelstwa w Feldkirch, Bregenz i Pludenz mu posłały, które ten, na wieczną pamiątkę zasłużony w Tyrolu minister, mile przyiął. — Na Ratysbonę przechodzą ustawicznie posiłki do Ceſsarskiey armii. Gdy teraz w polu robota iest, słychać było, że na nieiaki czas mieli bydź robiący ludzi z Szwabskiego cyrkułu około szańcow przy Ulm od roboty uwolnieni, a mieysce ich żołnierze, za dokładką od Szwabskich stanow do ich traktamentu, zastąpić; ale tym czasem nadszedł rozkaz aby do ukończenia szańcow podwoić liczbę tych ludzi.

Z Friedbergu d. 4. Lipca.

Dzisiay nakoniec wyciągła głowna kwatera Francuzka z tuteyszego miasta, i iak słychać do Koblentz się udaie; ale na to mieysce weszła zaraz kompania strzelcow pieszych.

Od Renu d. 7. Lipca.

Jenerał Hoch d. 1 t. m. wrocił znowu do Bonn, i na drugi dzień do Koblentz odiechał. --- Xżę Heſsenkalsel poiechał dzisiay do Pirmont, gdzie się Król Pruski znayduie. — Panuiący Xżę Oettingen i Spielbergu został w podroży paraliżem naruszony i mowy postradał. — D. 4 t. m. pierwszy statek od rozpoczęcia woyny, z Strasburga drogą ku Moguncyi do Worms popłynął. — W Würtemberskim d. 20 czerwca taki grad upadł, że nie tylko na kilka kroć sto tysięcy ryńskich w godzinę szkody uczynił, ale 12,000 ludzi w nayokropnieyszych okolicznościach postawił.

DODATEK

DO Nru 59.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 23. Lipca 1797.

Z Włoch d. 28. Czerwca.

Bank Wenecki, naypierwey ustanowiony w Europie, wstrzymał swoie wypłacnia; smutne iego położenie każe się zupełnego bankructwa obawiać, i wielką trwogę między handluiącemi czyni.

Jenerał Gentilli udał się z eskadrą Wenecką do wyspy Korfu, wydał odezwę, w którey mieszkańców tey wyspy wzywa, aby sobie konstytucyą republikancką nadali.

Xięstwo Mantuańskie i forteca zdaią się iuz bydź na mocy ostatnich układow w Montebello do rzeczypospolitey Cysalpińskiey przyłączone Buonaparte posłał rozkaz do Municypalności Mantuańskiey, aby uformowała legion tego miasta.

Dnia 9 lipca ma federacya nowey rzeczypospolitey Cysalpińskiey nastąpić, i z wielką uroczystością bydź obchodzona. Wszystkie municypalności, woyskowość wszystkich departamentow &c. wyślą podług instrukcyi jenerała Buonaparte deputowanych do Medyolanu. Ci deputowani zgromadzą się w pałacu narodowem, z tamtąd udadzą się bramą wielkanocną na wolny plac, gdzie święto federacyi albo związku będzie obchodzone. To zacznie się po wystrzale zarmat od mszy S. którą arcybiskup odprawi; potym poświęci chorągwie nowey rzeczypospolitey, któ ra po przeczytaniu trzech pierwszych artykułow konstytucyi za niepodległą, iednę i nierozdzielną ogłoszona będzie. Konstytucyyne władze i woysko wykonaią przed ołtarzem oyczyzny przysięgę wierności. Piesni patryotyczne będą spiewane, wyścigi &c. czynione.

Lubo w Turynie spokoyność przywrocona została, Piemont znayduie się iednak

w krytycznym położeniu. Przeszło 20 mill. papierowey monety w kraiu cyrkułuie, a przez utratę Sabaudyi i Nicy, tak się intraty Sardyńskiego państwa z mnieyszyły, że ciężko prowizyi do 400 mill. urosłego długu kraiowego opłacić.

Szwaycaryi d. 27. Czerwca.

Gdy zatargi z Francuzami wlędem żegligi na ieziorze Lugano co raz grozliwszemi się staią, wzmaga się w tym samem czasie w rożnych kantonach duch niespokoyści i nieukontentowania; dowiaduiemy się bowiem, że w Sandrie w Waltelińskim uformowało się towarzystwo więcey iak z 1000 ludzi, którzy d. 13 poprzysięgli, że chcą złączeni z wielką rzecząpospolitą Włoską wolni żyć, albo umierać. Włoskie woytowstwa pod rządem Szwaycaryi będące, pokazuią także widocznie chęć swoię złączynia się ztą rzecząpospolitą, i zdaie się że im Francuzi sami do tego pomagaią.

Z Włoch d. 30. Czerwca.

Jenerał Buonaparte z podroży swoiey do Como d. 20 t. m. do Medyolanu nazad powrocił; musztrował tu gwardye narodowe i tego samego dnia do zamku Montebello odiechał.

Z Genui pod d. 24 t. m. piszą: "Wszystko tu idzie swoią drogą: w obydwoch prowincyach nad brzeznych, zaprowadzaią municypalność, drzewa wolności stawiaią i deputowanych ztamtąd wysłano dla uznania nowego rządu. Wszystkie herby i znaki szlachectwa z deymuią i zacieraią z pałacow, i kościołow; po spoleniu złotey księgi ten sam los spotkał lektykę doży, protokoł i urn zkąd imiona senatorow wyciągano były. Zgraia zebrała się dla uwolnienia więzniow, chciaż iuż dekretowane było, że będą wolni, wyłamała drzwi i wszystkich wypuściła. Ta zuchwałość w wszystkich dobrych obywatelach sprawiła nieukontentowanie, i rada wydała dekret, w którym wyszłym więzniom we 24 godzin nakazuie powrocić do więzienia nazad, a po upłynieniu tego czasu, który tylko będzie złapany, natychmiast roztrzylany będzie. Z 206 powrociło 168 nazad. Wszyscy dawniesi szlachta, którzy się ztąd oddalili, muszą naydaley w 10 dniach nazad powrocić, pod karą 10,000 talarow. Aby się zas ludzi bez sposobu do życia aż nadto nie namnożyło i zamieszania nie robili, muszą wszyscy obywatele takową liczbę służących utrzymywać, iaką d. 22 maia mieli, a ieżeli iuz niektorych oddalili, maią innych przyiąć lub starych na 6 miesięcy utrzywać; wyiąwszy iednak tych sług, którzy z powodu zniesienia Xżęcey i senatorskiey godności oddaleni zostali. Wszyscy rusnikarze muszą zapasy broni w dwoch dniach do głowney kwatery oddać.

DONIESIENIA.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Gallicyi zachodniey mocą ninieyszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono iest, aby do ogulnie wszystkich przedtym w woiewodztwie Sandomirskim ziemi Radomskiey teraz zaś w cyrkule Radomskim leżących tak ruchomych, iako i nieruchomych dobr Jedlińsko z przyległościami Krystyana Wilhelma Jakobsona, zbieg wierzycielow

był otwarty. Ninieyszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczaią się, ażeby aż do dnia 29 listopada 1797 pretensye swoie przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie tuteyszego adwokata Franciszka Liebicha, kuratora maſsy konkursowey, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klaſsie umieszczonemi bydź żądaią, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcey słuchany nie będzie i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nieuadgłoszą się, od wszystkich rzeczonego dłużnika w cyrkule znayduiących sie dobr, bez żadnego wyięcia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z maſsy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nie ruchomey do dłużnika należącey zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby maſsie winni byli, mimo tego, iz im prawo do nadgrodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 Obranie administratora maſsy, tudzież deputacyi wierzycielów nakazane iest, przeto wszystkich wierzycielów na dzień 9 grudnia 1797 o godzinie 9 zrana do tuteyszego Ceſs. Krol. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuie się, iż tego samego dnia tymczasownie w osobie Felixa Jaworskiego ustanowiony administrator maſsy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycielów, do którey iednak nikt, iak tylko wierzyciel tey samey maſsy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obraną bydź ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi maſsy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95. Zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielów od tuteyszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż na Ceſ: Krol: dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Krakowie dnia 28 Czerwca 1797.

Ex Consilio Cæſ: Reg: Fori Nobilium, Cracoviensi Galicie occidentalis.

Woyna.
Auersperg.
Olechowski.
Elzner.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Gallicyi zachodniey mocą ninieyszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono iest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w woiewodztwie Krakowskim ziemi Proszowskiey teraz zaś w cyrkule Krakowskim i Sandomirskim leżących tak ruchomych, iako i nieruchomych dobr Podolany i Mała Kazimierza, Pawła Toporczyka z Konopnicy Grabowskiego, zbieg wierzycielow był otwarty. Ninieyszemi przeto wszyscy, którzy by iakickolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczaią się, ażeby aż do dnia 28 Październnika 1797 pretensye swoie przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie Adwokata tuteyszego Andrzeia Bem, Kuratora maſsy konkursowey, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klaſsie umieszczonemi bydź żądaią, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcey słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonego dłużnika w cyrkule znayduiących się dóbr, bez żadnego wyięcia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z maſsy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należącey zabespieczona była tak dalece,

iż takowi wierzyciele, gdyby masie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielom nakazane iest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 4 listopada 1797 o godzinie 9 zrana do tuteyszego C. K. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuie się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycielow, do którey iednak nikt, iak tylko wierzyciel tey samey masy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obraną bydź ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zalecenia dopełniać powinien, ustanowiene będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95 Zbioru sądowego na ich niebespieczeństwo obranie iak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tuteyszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionyah praw przepis zachodzi.

Dan w Krakowie dnia 1 Lipca 1797 roku.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium, Cracoviensis Galiciæ occidentalis.

Woyna.
Pickarski.
Olechowski.
Jozef Elzner.

Dla publiczney wiadamości w celu zabespieczenia maiatku Wielmożnego Konstantego Rostworowskiego Podkomorzego Stężyckiego, z powodu zginionego Blankietu, na papierze steplowanym ceny złotego iednego z ostrzeżeniem iżby nikt nie ważył się nabywać żadnego skryptu, do Fortu wspomnionego W. Rostworowskiego bez zgłoszenia się wprzod do tegoż ninieysze domieszcza się zaskarżenie.— Libro 2. Relationem Nro. 1585to Actum Lublini die 8va mensis Julii Anno Domini 1797. Ad officium præsens Cæsareo Regium Terrestre Lublinense:— Actaque officii Eiusdem Personaliter Veniens Generosus Antonius Kotowski, nomine Magnificorum Andrae Głuski & Constantini Rostworowski succamerarii Stężycensis manifestatur est ideo, temporę imper elapso, videlicet diebus junii anno currenti durantibus contractibus Lublinens:, Magnificus Andreas Głuski habuit Blancam nudamo cum subscriptione manus Magnifici Constantini Rostworowski succamerarii Stężycensis in papiro unicis floreni polonicalis, ocasione pertractandorum negotiorum sibi datum & concessam que Blanca nescitur quomodo & quando deperdita, seu certuis, perquempiano malevoli animi, modo illicito ablata, non absq; dolo, hucusque retenta extitit. Ne igitur in futurum inde aliquod eveniat damnum. Idem qui supra indiligentia iterato manifestatur. Ex Actis Terrestribus Lubliniensibus. Die 10 mensis julii 1797 anno extraditum.

Gorski vice Regens Terrestris Lublinensis. Lectum per Isycki. (L. S.)

Od Cefs: Krol: sądu szlacheckiego Gallicyi zachodniey w Krakowie, czyni się niniejszym wiadomo: iż d. 7 sierpnia i następnych dni w kamienicy JP. Wincentego Laśkiewicza w rynku pod Nrem: 265 będzie się licytacya różnych ruchomości, po zmarłych małżonkach Maiewskich, iako to kleynotow, złota, sreber, bielizny męzkiey i kobicey, sukien, futer, powozow, broni, instrumentow matematycznych i innych sprzętow gospodarskich o godzinie 9 zrana i popołudniu o godzinie 3 odprawiać, i więcey daiącemu za gotowe pieniądze sprzedane. W Krakowie d. 8 lipca 1797.

Woyna.
Kronenfels.
Roskosohny.